

Dávidov Syn je povýšený Bartimejom

Suspírium: „Vyvých sa, Hospodin, vo svojej sile! Tvoju hrdinskú moc chceme ospevovať a oslavovať.“ (Ž 21,14) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 216. 1. verš: „Náhli sa kresťan...”

Pozdrav: „Rodokmeň Ježiša Krista, syna Dávida, syna Abraháma. [...] A tak všetkých pokolení od Abraháma po Dávida bolo štrnásť, od Dávida po babylonské zajatie štrnásť a od babylonského zajatia po Krista štrnásť.“ (Mt 1, 1.17) Amen.

Suma evanjelia: je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Liste Židom v 3. kapitole v prvom a šiestom verši takto: „Preto, bratia, ktorí ste svätí a máte účasť na nebeskom povolaní, pozorne sa zahľadte na Ježiša, apoštola a veľkňaza nášho vyznania.[...] No Kristus ako Syn je nad celým jeho domom. A jeho domom sme my, ak si zachováme pevnú dôveru a nádej, ktorou sa chválime.“ (Žid 3,1.6) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 216 2-6. verše: „Veď do Starého zákona...”

Vzdych: „Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, a od Pána Ježiša Krista.“ (Filem 1,3) Amen.

Lekcia: Prvá kniha Kroník 11. kapitola 1-9. verše: *„Celý Izrael sa zišiel k Dávidovi do Hebronu a vyhlásil: „Sme predsa tvoja kosť a tvoje telo. Ty si viedol Izrael pri výprave i návrate aj predtým, než sa stal Šaul kráľom, aj vtedy, keď kraľoval. Hospodin, tvoj Boh, ti povedal: „Ty budeš spravovať môj izraelský ľud a staneš sa jeho vojvodcom.““ Všetci starší Izraela prišli ku kráľovi do Hebronu, kde s nimi uzavrel Dávid pred Hospodinom zmluvu. Nato pomazali Dávida za kráľa nad Izraelom podľa Hospodinovho slova, vyrieknutého Samuelom. Dávid sa s celým Izraelom odobral k Jeruzalemu, ktorý sa predtým volal Jebús; jeho územie obývali Jebúseji. Obyvatelia Jebúsu povedali Dávidovi: „Sem sa nedostaneš!“ Dávid však dobyl pevnosť Sion, to je Dávidovo mesto. Vtedy povedal Dávid: „Kto prvý napadne Jebúsejov, stane sa hlavným veliteľom. Prvý vystúpil Cerujin syn Joáb a stal sa hlavným veliteľom.“ Dávid sa usídlil v pevnosti, preto mesto nazvali podľa Dávida. Dookola od Milló až po obvodové múry zbudoval mesto. Ostatok mesta obnovil Joáb. Tak sa Dávid čoraz viac vzdmáhal a Hospodin zástupov bol s ním.“*

Modlitba: Pane a Bože náš! Tvoje cesty sú zvláštne a obdivuhodné. Keď Izrael napokon spoznal v Dávidovi toho, ktorého si Ty už dávno vyvolil, celý národ

vyznal: „**Sme tvoja kosť a tvoje telo.**“ A keď sa pri ceste stretol s Ježišom slepý Bartimej, práve on uvidel to, čo mnohí vidiaci ešte nevideli: že On je Syn Dávidov. My však často žijeme práve naopak. Máme otvorené oči, a predsa Ťa nespoznávame. Počujeme Tvoj hlas, no radšej načúvame hluku zástupu. Míňame Ťa, zatiaľ čo Ty kráčaš popri nás. Ďakujeme Ti, že nielen ustanovuješ kráľov nad svojím ľudom, ale sám prichádzaš medzi nás ako Kráľ. Dávid dobyl pevnosť silou, Kristus si však dobýja ľudské srdce svojím milosrdenstvom. Dávidova vláda urobila z jedného mesta pevnosť; Ježišova vláda dáva nádej aj tomu, koho život leží v troskách. Teraz Ťa prosíme, aby sme pri počúvaní Tvojho slova nielen porozumeli biblickým príbehom, ale aby sme v nich spoznali toho istého verného Boha, Ktorý po celé stáročia zostával verný svojmu zaslúbeniu. Daruj nám odvahu slepca, aby sme sa odvážili volať k Tebe aj vtedy, keď nás iní nabádajú mlčať. A ochraňuj nás pred sebedomosťou tých, ktorí síce veľa vidia, no predsa Ťa obídu. Ak sa dnes zastavíš pred nami, nedovoľ, aby sme zostali ľahostajní. Otvor naše oči, aby sme v Synovi Dávidovom spoznali svojho Pána, Ktorý nechce nad nami iba vládnuť, ale chce sa nad nami zmilovať naveky. V Jeho mene vypočuj nás. **Amen.**

Pieseň: Žalm č. 89: 1-6: „Spievať chcem na veky o Božej milosti...”

Vzdych: „Ja som Hospodin, to je moje meno. Svoju slávu nedám inému ani svoju chválu modlám. Hľa, prvé veci sa splnili, ja však oznamujem nové, zvestujem ich skôr, ako vyklíčia.“ (Iz 42,8-9) Amen.

Biblický text: Evanjelium podľa Marka 10. kapitola 46-52. verše: „*Prišli do Jericha. Keď Ježiš vychádzal s učeníkmi a veľkým zástupom z Jericha, sedel pri ceste slepý žobrák, Timaiov syn Bartimej. Keď slepec začul, že je to Ježiš Nazaretský, začal volať: „Ježiš, Syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!“ Mnohí mu dohovárali, aby mlčal, ale on kričal ešte hlasnejšie: „Syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!“ Ježiš sa zastavil a povedal: „Zavolajte ho!“ Nato slepca zavolali a povedali mu: „Dúfaj! Vstaň, volá ňu!“ A on zhodil plášť, vyskočil a prišiel k Ježišovi. Ježiš sa ho spýtal: „Čo chceš, aby som ti urobil?“ Slepce mu povedal: „Rabbúni, aby som videl!“ Tu mu Ježiš povedal: „Choď, tvoja viera ňu uzdravila!“ A hneď videl a šiel po ceste za ním.“*

Ježiša oslavujúce živé kresťanské spoločenstvo, milí bratia a drahé sestry!

Naše dnešné dva biblické texty sa na prvé počutie zdajú byť od seba veľmi vzdialené. Jeden hovorí o ustanovení Dávida za kráľa, druhý o uzdravení slepca pri bráne Jericha. A predsa sa oboma príbehmi tiahne tá istá otázka: Kto je Kráľ?

A čo od Kráľa očakávame? Prvý príbeh sa odohráva v Jeruzaleme. Nezabúdajme však, že Jeruzalem pôvodne nebol mestom Izraela. Bola to pevnosť Jebúsejov, pohanské mesto. Dávid ho však dobyl a odvtedy sa Jeruzalem stal mestom kráľa, centrom nádeje Izraela. Keď predstavení Izraela prichádzajú k Dávidovi, hovoria: „Sme predsa tvoja kosť a tvoje telo.“ Nie je to len zdvorilostná formulka. Je to vyznanie vernosti. Uznávajú Dávida za svojho kráľa. No ešte dôležitejšie je to, čo o Dávidovi povedal Boh: „Ty budeš pásť môj ľud Izrael a budeš kniežaťom môjho ľudu.“ Kráľ teda nie je iba panovníkom. Je aj pastierom. Nemá iba moc, ale aj zodpovednosť. Nielen vedie, ale sa aj skláňa k svojmu ľudu. O stáročia neskôr Ježiš odchádza z Jericha smerom do Jeruzalema. Nevieme, kedy prišiel do Jericha, ale vieme, že to bola jeho posledná zastávka pred Jeruzalemom. Mesto je už blízko. Blíži sa Kvetná nedeľa. Blíži sa kríž. Ježiš vie, čo Ho čaká. A predsa sa zastaví. Evanjelista Marek píše, že Ježiša sprevádzal veľký zástup. Nehovorí o pútnikoch, ktorí prichádzali na sviatky, ale o tých, ktorí už boli s Ježišom na ceste. Obklopovali Ho. Sprevádzali Ho. Nadšene Ho nasledovali. Musíme si však položiť otázku: Znamená byť Ježišovi nablízku skutočne Ho nasledovať? Veď ani okolo Dávida nestáli iba verní ľudia. Za každým kráľom sa zhromažďí zástup. No zástup ešte nie je spoločenstvom žijúcim z viery. Aj dnes je ľahké patriť k cirkvi. Je ľahké kráčať spolu so zástupom. Ale celkom iná vec je nasledovať Krista. Vtedy slepec sediaci pri ceste zvolal: „Pane, Syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!“ Ježiš sa zastaví. Aká vzácna je táto chvíľa. Okolo Neho kráča veľký zástup. Všetci smerujú do Jeruzalema. Pred Ním stojí utrpenie, kríž a smrť. A predsa sa zastaví kvôli jednému človeku. Pre Ježiša nie je slepec prekážkou na ceste. Nie je ani nepríjemným vyrušením. Je človekom, ktorého hlas viery počuje uprostred hluku davu. Ježiš povie: „Zavolajte ho!“ Tí istí ľudia, ktorí ho pred chvíľou napomínali, teraz hovoria: „Vzchop sa! Vstaň, volá ň!“ Tak sa často mení aj ľudská mienka. Raz človeka umlčiava, inokedy ho povzbudzuje. No viera nestojí na názore davu. Viera stojí na Ježišovom slove. Bartimej neváha. Evanjelista Marek pridáva krásny

detail: „Odhodil plášť, vyskočil a prišiel k Ježišovi.“ Plášť bol azda jeho jediným majetkom. Bol znakom jeho starého života, života odkázaného na almužnu. Keď však počuje Ježišovo volanie, všetko necháva za sebou. Nič mu nesmie brániť prísť ku Kristovi. Aj my si niekedy nesieme svoj „plášť“. Môže to byť hriech, pýcha, strach, sklamanie, staré zranenia alebo pocit, že sa už nič nezmení. Ježiš nás však volá, aby sme prišli k Nemu. Nie preto, že sme dokonalí, ale preto, že On je milostivý. Potom zaznie zvláštna otázka: „Čo chceš, aby som ti urobil?“ Ved' Ježiš predsa vie, že Bartimej je slepý. Prečo sa pýta? Pretože Ježiš nechce konať bez človeka. Chce, aby Bartimej vyslovil svoju vieru a svoju túžbu. Chce osobný vzťah. Bartimej odpovedá jednoducho: „Rabbuni, aby som videl!“ Nežiada bohatstvo. Nežiada postavenie. Nežiada pohodlný život. Túži vidieť. Aj my potrebujeme takúto modlitbu. Pane, otvor moje oči. Daj mi vidieť Teba. Daj mi vidieť pravdu o sebe. Daj mi vidieť cestu, po ktorej ma vedieš. A Ježiš odpovedá: „Chod', tvoja viera ťa zachránila.“ Nie slepcove zásluhy. Nie jeho hlasný krik. Nie jeho vytrvalosť sama osebe. Jeho záchrana prichádza z Ježišovej milosti, ktorú prijíma vierou. A potom prichádza posledná veta príbehu, ktorá je azda najdôležitejšia: „Hneď začal vidieť a šiel za Ním po ceste.“ Bartimej neodišiel svojou vlastnou cestou. Uzdravenie nebolo cieľom, ale začiatkom nového života. Stal sa Ježišovým nasledovníkom. A kam vedie tá cesta? Do Jeruzalema. Ku krížu. Bartimej teraz už vidí nielen očami tela, ale aj očami viery. Nasleduje Kráľa, Ktorý nevládne mečom, ale láskou. Kráľa, ktorý nezachraňuje tým, že berie životy, ale tým, že dáva svoj vlastný život za hriešnikov. Aj nás dnes Ježiš volá. Pozná naše meno, naše zápasy, naše slepoty i naše bolesti. Pýta sa každého z nás: „Čo chceš, aby som ti urobil?“ Nech je našou odpoveďou modlitba Bartimeja: „Pane, Syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou.“ A keď nám otvorí oči, nezostaňme stáť na okraji cesty. Nasledujme Ho po ceste viery, vernosti a poslušnosti až tam, kam vedie On. Lebo práve na tejto ceste je život, spása a večná nádej. A práve toto je rozhodujúce. Nielenže bol uzdravený. Stál sa

Ježišovým učeníkom. Zástup kráčal spolu s Ježišom. Uzdravený Ho však nasledoval. Zástup bol iba prítomný. On Mu odovzdal svoj život. Práve tu sa spájajú naše dva biblické texty. Predstavitelia Izraela povedali Dávidovi: „Sme tvoja kosť a tvoje telo.“ Slepec Bartimej takúto prísahu nevyslovil. Urobil však ešte viac. Nasledoval Ježiša. Svojím životom vyznal, že On je Kráľ. Nekorunoval Ho so svojimi slovami, ale svojou poslušnosťou. Bratia a sestry! Ani dnes nie je rozhodujúce, či sme súčasťou zástupu. Nie je rozhodujúce ani to, či patríme do cirkvi. Dokonca ani to, či poznáme Ježišovo meno. Rozhodujúca je otázka: Nasledujeme Kráľa? Máme v sebe dosť pokory, aby sme povedali: „Pane, Syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!“ Lebo toho, kto takto volá ku Kristovi, On neodmietne. Zastaví sa. Zľutuje sa nad ním. Dotkne sa ho. Daruje mu nový zrak. A ten, kto od Krista dostal nový zrak, už nielen vidí. Našiel svojho Kráľa. Preto Ho nasleduje. Ani dnes teda nie je najdôležitejšie, či vidíme. Rozhodujúce je, koho nasledujeme. V srdci Bartimeja už bolo rozhodnuté... V Tvojom, v mojom, v našom srdci už je rozhodnuté? Amen.

Modlitba: Nebeský Otče náš! Ďakujeme Ti, že si nám dnes opäť ukázal svojho Syna ako pravého Kráľa – nie takého, Ktorý si podmaňuje ľudí mocou, ale takého, Ktorý sa zastaví pri človeku, ktorý volá o milosť. Ďakujeme Ti, že Ježiš neprešiel okolo Bartimeja a neprechádza ani dnes okolo nás. Vyznávame, že sa neraz uspokojíme s tým, že kráčame so zástupom. Sme blízko Tvojho slova, blízko cirkvi, blízko Tvojich darov, a predsa môže byť naše srdce ďaleko od Teba. Odpušť nám chvíle, keď sme chceli ísť vlastnou cestou namiesto tej, po ktorej nás vedie Kristus. Prosíme Ťa, otvor aj naše oči. Daj nám vidieť pravdu o sebe bez výhovoriek, vidieť blížnych s väčšou láskou a trpezlivosťou a predovšetkým vidieť Teba uprostred dní, keď sa nám zdá, že si ďaleko. Nedovoľ, aby nás oslepila pýcha, strach, úspech ani sklamanie. Daj nám odvahu odhodiť všetko, čo nám bráni prísť k Ježišovi. Každý z nás vie, aký „plášť“ ešte zvierá naše srdce. Ty ho poznáš lepšie ako my sami. Daj nám silu zanechať to, čo nás drží pri okraji cesty, aby sme mohli slobodne nasledovať Tvojho Syna. Prosíme Ťa za Tvoju cirkev. Daj jej vernosť evanjeliu, múdrosť pri zvestovaní Tvojho slova a pokoru pri službe svetu. Chráň nás pred tým, aby sme sa uspokojili iba vonkajšou nábožnosťou, a obnovuj v nás živú vieru, ktorá nasleduje Krista. Prosíme za tých, ktorí dnes sedia na okraji cesty svojho života. Za osamelých, chorých, smútiacich, unavených, za ľudí zápasiacich s úzkosťou, za tých, ktorí stratili nádej alebo

nevidia východisko. Zastav sa pri nich, ako si sa zastavil pri Bartimejovi, a daj im zakúsiť svoju blízkosť, pomoc a pokoj. Pamätaj na rodiny, na manželov, rodičov i deti. Upevňuj medzi nimi lásku, odpustenie a vzájomnú úctu. Buď s mladými ľuďmi pri ich rozhodovaniach a so staršími v ich slabosti a osamelosti. Prosíme Ťa za všetkých, ktorí nesú zodpovednosť za našu krajinu i za národy sveta. Daruj im múdrosť, spravodlivosť a bázeň pred Tebou, aby ich rozhodnutia slúžili pokoju, pravde a ochrane ľudského života. Pamätaj aj na tých, ktorí Ťa ešte nepoznajú alebo sa od Teba vzdialili. Daj, aby aj oni počuli Tvoje volanie a našli cestu k Tebe. Pane Ježišu, keď sa nás pýtaš: „Čo chceš, aby som ti urobil?“, nauč nás prosiť o to najdôležitejšie. Daj nám oči viery, ktoré sa neupierajú len na to, čo je pominuteľné, ale hľadajú na Tvoje kráľovstvo. Daj nám srdce, ktoré Ti dôveruje aj vtedy, keď cesta vedie cez kríž. A keď odídeme z tohto miesta, nedovoľ, aby sme zostali iba poslucháčmi Tvojho slova. Veď naše kroky tak, aby náš život dosvedčoval, že Ty si náš Kráľ. Nech Ťa nevyznávame iba ústami, ale každým rozhodnutím, každou službou, každým skutkom lásky a vernosti. Vypočuj nás pre zásluhy nášho Pána Ježiša Krista, ktorý s Tebou a s Duchom Svätým žije a kraľuje na veky vekov. Amen.

Modlitba Pánova

Ofera: „Dávajte a bude dané aj vám — mieru dobrú, natlačenú, natrasenú a vrchovatú vám dajú do lona.“ (Lk 6,38) Amen.

Požehnanie: „Ja však v spravodlivosti uzriem tvoju tvár, keď sa prebudím, nasýtim sa tvojou podobou.“ (Ž 17,15) Amen.

Záverečná pieseň: Žalm č. 78. 9-10. verše: „Boh však sa znova k svojmu ľudu skláňa...“